

PREMIS
FUNDACIÓ VALVI
2018

 FUNDACIÓ VALVI

XIII CONVOCATÒRIA

XIII CONVOCATÒRIA

Premi Joan Saqués i Roca

Premi Salvador Sunyer i Aimeric

Premi Joaquim Codina i Vinyes

PREMIS
FUNDACIÓ VALVI
2018

El **Premi Joan Saqués i Roca** s'atorga a la persona o entitat que hagi destacat i acreditat una trajectòria reconeguda en el camp de la preservació, conservació, difusió o restauració del patrimoni cultural i artístic en el marc de les comarques gironines.

L'han guanyat anteriorment:

2006: Joan Badia i Homs

2007: Francesc Riuró i Llapart

2008: Taller d'Història de Maçanet de la Selva

2009: Josep Canal i Roquet

2010: Marius Zucchitello i Gilioli

2011: Joaquim Puigvert i Pastells

2012: Florenci Crivillé i Estragués

2013: Albert Tomàs i Bassols

2014: Música Antiga / Jaume Pinyol

2015: Enric Mirambell i Belloc

2016: Joaquim Trias i Mas

2017: Arnald Plujà i Canals

Aquest any el guardó és per **Enriqueta Pons i Aurora Martín**.
En farà la glosa Josep Manuel Rueda.

ENRIQUETA PONS AURORA MARTÍN

Aurora Martín i Ortega (Barcelona, 1947)

Llicenciada en Prehistòria, Història Antiga i Arqueologia per la Universitat de Barcelona. L'any 1974 va ser contractada com a arqueòloga del Servei d'Investigacions Arqueològiques de la Diputació de Girona, plaça que va guanyar per oposició el 1977. A partir de 1975 va reprendre els treballs de Miquel Oliva (del qual va ser col·laboradora), a Ullastret, lloc en el qual ha treballat durant tota la seva vida professional. També va excavar a la Ciutadella de Roses des del 1975 fins el 1984. L'any 1981, pel conveni de col·laboració en matèria de cultura entre la Diputació i la Generalitat de Catalunya se li va encarregar la tasca d'arqueòloga territorial, que va exercir fins el 1994. L'any 1991, després del traspàs dels museus i serveis museístics de la Diputació a la Generalitat en compliment de la Llei de Museus catalana, va ser nomenada directora del les seus de Girona i d'Ullastret del Museu d'Arqueologia de Catalunya, treball que ha realitzat fins a la seva jubilació.

Ha dedicat la seva tasca investigadora a l'època ibèrica al nord-est de Catalunya i al món colonial, especialment a Ullastret i a la colònia grega de Rhode (Roses). Actualment continua els treballs d'investigació centrats especialment en Ullastret.

Enriqueta Pons i Brun (Girona, 1947)

Es formà sota el mestratge de Joan Maluquer, Pere de Palol i Miquel Tarradell, a la Universitat de Barcelona. És arqueòloga, investigadora i conservadora del Museu d'Arqueologia de Catalunya en seu a Girona (1975-2012) i doctorada per la UB el 1982, amb la tesi *L'Empordà, de l'edat del Bronze a l'edat del Ferro* publicada el 1984. Especialitzada en la Protohistòria de l'arc nord-occidental del mediterrani en el primer mil·lenni aC, especialment l'Empordà i el seu entorn.

Els seus estudis estan enfocats en el treball de camp i en l'aplicació de les disciplines bio-arqueològiques. Ha dirigit les excavacions de la Fonollera-Torroella de Montgrí (1975-1984), de Puig Castellet-Lloret de Mar (1975-1986), Puig Alt-Roses (1979-1984), Pi de la Lliura-Vidreteres (1999-2007) i de Mas Castellar-Pontós (1990-2018), entre altres. Ha organitzat diferents campanyes amb l'objectiu d'ensenyar a preservar, conservar i difondre el patrimoni cultural.

És autora de nombrosos articles i uns 19 llibres en col·laboració, molts dels quals són estudis de l'Empordà. La majoria dels seus treballs són fruit de la investigació arqueològica, que ha publicat a Catalunya, a Espanya i a Europa, però també ha estat interessada en treballs de divulgació i difusió.

Entre les publicacions més importants destaquen: *El recinte fortificat ibèric de Puig Castellet-Ll de M-1981*; *La Fonollera, 10 anys d'investigació arqueològica*, 1985; *Els orígens de l'home a l'Empordà. Del Paleolític als indiketes*, 1986; *Girona abans de Girona. Prehistòria*, 1987; *Pobles de muntanya, pobles d'aigua al Pirineu oriental (1100-650 aC)* 2000; *La necròpolis d'incineració del Pi de la Lliura-Vidreteres*, 2008; *Mas Castellar de Pontós-Alt Empordà. Un complex arqueològic d'època ibèrica* (excavacions 1990-1998).

PREMIS
FUNDACIÓ VALVI
2018

El **Premi Salvador Sunyer i Aimeric** s'atorga a la persona o entitat que hagi destacat i acreditat una trajectòria reconeguda en el camp de la Solidaritat i la Cooperació, en el marc de les comarques gironines.

L'han guanyat anteriorment:

2008: Fernando Fonseca

2009: Càrites Diocesana de Girona

2010: Joan Surroca i Sens

2011: Centre de Formació d'Adults Les Bernardes de Salt.

2012: Miquel Ruiz i Avilés / Fotògrafs per la Pau.

2013: Banc dels Aliments

2014: Coral Àkan

2015: Grup MIFAS

2016: Fundació Ramon Noguera

2017: AECC-Catalunya contra el Càncer de Girona

Aquest any el guardó és per a la **Fundació SER.GI**. Recollirà el Premi el seu director Lluís Puigdemont. En farà la glosa Genís Rodríguez.

FUNDACIÓ SER.GI

La **Fundació SER.GI** neix a finals dels anys 70, amb la creació a Olot de l'Associació Servei Gironí de Pedagogia Social (Associació SER.GI), un programa d'atenció a nois i noies orfes basat en el model francès de pis d'acollida que substituïa els hospicis tradicionals.

A començaments dels anys 80, l'equip de l'associació estava format bàsicament per metges, psicòlegs, etc. Aquest fet coincideix amb la creació dels primers Serveis Socials d'Atenció Primària per part de l'Administració i l'augment de l'addicció a l'heroïna en determinats sectors, que esdevé un problema social. En aquest context, el Centre Terapèutic es va anar especialitzant cada cop més en la vessant més clínica fins a ser autònom i donar lloc a l'actual Fundació Teresa Ferrer.

En aquell moment, l'Associació SER.GI engega un programa de formació adreçat específicament als educadors, que posteriorment porta a la creació de l'Escola d'Educadors Especialitzats.

D'altra banda, el 1987, SER.GI es reconverteix en Fundació, integrant representants del Departament de Sanitat, de l'Ajuntament de Girona i de la Diputació de Girona.

Durant la segona meitat dels anys 80, la Fundació porta a terme el projecte Desenvolupament Humà, vinculat al programa "Onyar

Est" de l'Ajuntament de Girona dins del Programa Europeu de Lluita contra la Pobresa 1991-1994. Es tractava d'un projecte adreçat a la primera infància i consistia en el treball de dues educadores amb mares de barris de Girona per orientar-les en la tasca d'educar i tenir cura dels seus fills.

Ja a finals dels 80, la Fundació SER.GI fa els primers passos cap a un tema aleshores nou, la Interculturalitat, gràcies a la creació, el 1988, de l'Escola Samba Kubally. I es constitueix l'Escola d'Estiu sobre Immigració i Interculturalitat, que celebra la seva primera edició el 1989.

Al 1994 alguns projectes tenen continuïtat i d'altres es comencen de nou, però bàsicament la Fundació es dedica a tres programes: Escola d'Estiu sobre Interculturalitat, Suport Associatiu (Dinamització Comunitària Intercultural) i Intercanvi d'Experiències (Joves de la Mediterrània).

El 2001 inicia la Gestió del Pla Comarcal d'Integració dels Immigrats a la Comarca de la Selva, que s'acabarà com a tal l'any 2005, obrint darrera seu una nova àrea de treball a la Fundació: el suport i assessorament a la gestió municipal de la diversitat i la immigració.

S'inicia també al 2002, l'Àrea d'habitatge, amb l'objectiu de facilitar l'accés i el manteniment de l'habitatge als col·lectius amb risc d'exclusió.

És durant aquesta dècada que la Fundació comença a desenvolupar diversos projectes en l'àmbit de l'educació. D'aleshores ençà, l'esforç ha anat encaminat al desenvolupament progressiu dels diversos projectes i a l'acomodació a les necessitats socials emergents a la nostra societat.

PREMIS
FUNDACIÓ VALVI
2018

El **Premi Joaquim Codina i Vinyes** s'atorga a la persona o entitat que hagi destacat i acreditat una trajectòria reconeguda en el camp de la preservació del patrimoni mediambiental i paisatgístic en el marc de les comarques gironines.

L'han guanyat anteriorment:

2006: Lluís Motjé i Costa

2007: Fundació Territori i Paisatge

2008: Joan Nogué i Font

2009: Associació de Naturalistes de Girona

2010: Institució Altempordanesa per a l'Estudi
i Defensa de la Natura (IAEDEN-Salvem l'Empordà)

2011: Revista Gavarres

2012: Josep M. Massip i Gibert

2013: Associació Micològica Joaquim Codina

2014: Ernest Costa i Savoia

2015: Grup Mascort

2016: Associació de Defensa del Patrimoni Natural
del Pla de l'Estany. LIMNOS

2017: Consorci del Ter

Aquest any el guardonat són els **Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (Demarcació de Girona)**. Recollirà el premi l'Àngel Badalló, en Joel Burch, en Gerard Prados i la Jordina Turon. En farà la glosa Kim Bover.

**MINYONS
ESCOLTES
I GUIES DE
CATALUNYA**
(DEMARCACIÓ
DE GIRONA)

La **Demarcació de Girona de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG)** engloba 29 agrupaments escoltes i guies a les comarques gironines. En formem part uns 2.100 infants i joves i uns 550 voluntaris i voluntàries que fan de caps, formadors o responsables associatius. Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG) és una associació sense ànim de lucre amb la missió d'educar infants i joves a través del mètode escolta i guia, fent-los protagonistes del seu creixement personal, per tal que esdevinguin persones conscients, actives i compromeses amb la societat. Són 15.000 infants i joves en més de 150 agrupaments arreu del país amb una visió compartida: deixar el món millor de com l'han trobat. D'aquests, més de 3.000 són voluntaris i voluntàries que fan de caps, formadors o responsables associatius. Formem part de la Federació Catalana d'Escollisme i Guiatge, que agrupa 20.000 escoltes i guies al nostre país i que és reconeguda per les organitzacions internacionals del moviment escolta i guia. Amb 40 milions de membres arreu del món, l'escollisme i el guiatge constitueixen el moviment juvenil més nombrós del planeta. Tenen una Escola de Formació pròpia, on cada any centenars de persones obtenen títols oficials de monitor/a i director/a de lleure gràcies a les formacions vivencials que ofereixen formadors i formadores voluntaris. També gestionen Campaments i Més, la xarxa de terrenys d'acampada més gran de Catalunya; els Centres Escoltes, cases que ofereixen contextos educatius d'acord amb els valors del mètode escolta i guia; i Brownsea, una botiga de material escolta, de natura i muntanya; amb el suport de la Fundació Josep Sans.

Girona, juny de 2018

El Consell Editorial de la Fundació Valvi

està integrat per:

Joan Boadas

Lioba Bover

Rosa Congost

Quim Curbet

Joan Domènech

Josep M. Fonalleras

M. Rosa Juventench

Àngel Madrià

Joaquim Nadal

Joaquim Vidal

Pep Vila

Mariàngela Vilallonga

PREMIS
FUNDACIÓ VALVI
2018

El **Premi Joaquim Codina i Vinyes** s'atorga a la persona o entitat que hagi destacat i acreditat una trajectòria reconeguda en el camp de la preservació del patrimoni mediambiental i paisatgístic en el marc de les comarques gironines.

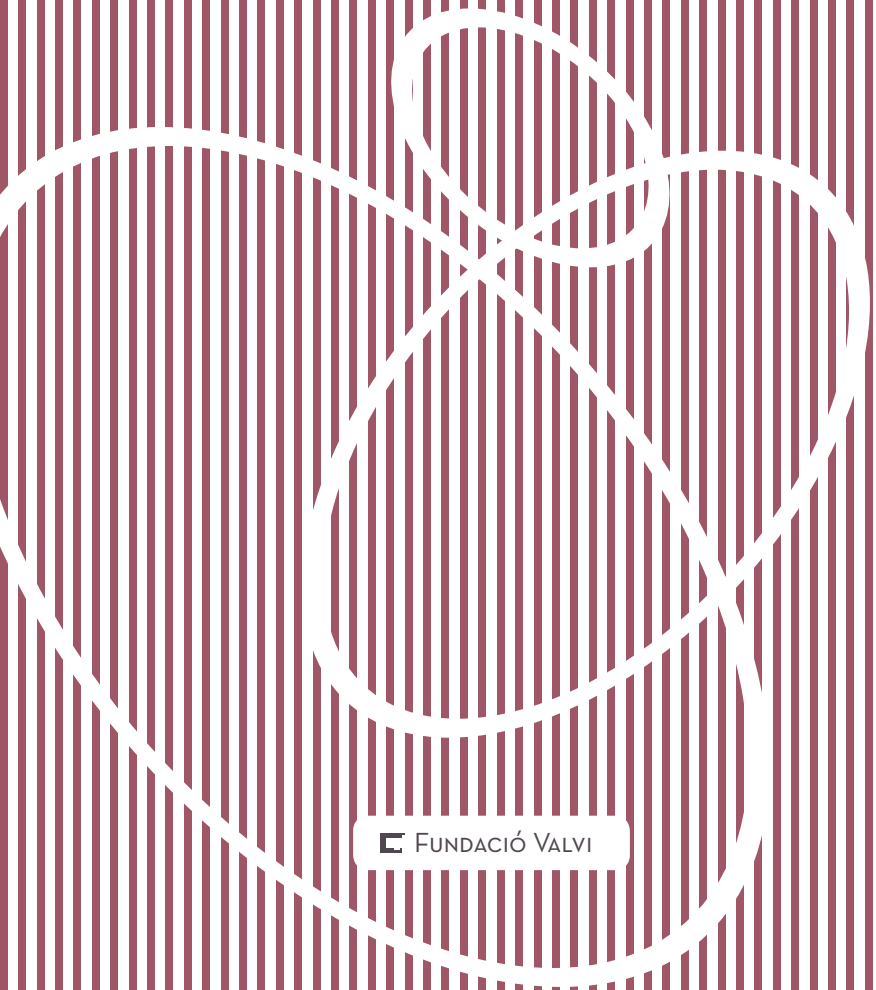
El Consell Editorial de la Fundació Valvi va acordar donar el nom de Joaquim Codina i Vinyes a aquest guardó en homenatge al micòleg i botànic de la Cellera de Ter (1868-1934), autor de diversos estudis sobre els bolets a Catalunya i promotor de la primera mostra de bolets, la tardor de 1914.

El **Premi Joan Saqués i Roca** s'atorga a la persona o entitat que hagi destacat i acreditat una trajectòria reconeguda en el camp de la preservació, conservació, difusió o restauració del patrimoni cultural i artístic en el marc de les comarques gironines.

El Consell Editorial de la Fundació Valvi va acordar donar el nom de Joan Saqués a aquest guardó en homenatge al que fou Delegat de Cultura de la Generalitat a Girona entre els anys 1982 i 1995. Joan Saqués i Roca va ser l'impulsor del desplegament de la llei de normalització lingüística i va destacar per la seva defensa i recuperació del patrimoni cultural gironí, tant des de la vessant dels equipaments (biblioteques, arxius i museus) com de l'arquitectònic (civil i religiós).

El **Premi Salvador Sunyer i Aimeric** s'atorga a la persona o entitat que hagi destacat i acreditat una trajectòria reconeguda en el camp de la Solidaritat i la Cooperació, en el marc de les comarques gironines.

El Consell Editorial de la Fundació Valvi va acordar donar el nom de Salvador Sunyer i Aimeric a aquest guardó en homenatge a qui fou senador, diputat al Parlament de Catalunya i alcalde de Salt; lluitador incansable en pro de les llibertats de Catalunya i per la normalització de la llengua catalana. En Salvador Sunyer és actualment cronista oficial de la vila de Salt i continua escrivint i treballant a favor de la convivència i de la recuperació de la identitat del seu poble i del nostre país.

 FUNDACIÓ VALVI